

● SAHİBİ :

TÜRKİYE İSLÂM
ENSTİTÜLERİ TALEBE
FEDERASYONU ADINA
GENEL BAŞKAN

Cahid BALTACI

● YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ

İsmail L. ÇAKAN

BU SAYIDA

ÜÇ AYLAR	İslâm MEDENİYETİ
İKİNCİ BEŞ YILLIK PLÂN VE DİN EĞİTİMİ	Ali ŞAFAK
CEMİYETLERİN TEKÂMÜL SIRRI (Şiir)	Ali Ulvi KURUCU
ÖLÜMDEN SONRAKI HA- YAT	Ebu'l Â'lâ el-MEVDÜDİ Terc. Hasan ÇELİKKAYA
İSLÂM'DA İŞÇİ - İŞVEREN MÜNASEBETLERİ	Osman ŞEKERCİ
NE GÜZEL (Şiir)	Muhsin İlyas SUBAŞI
EBU'L HASAN EL-HUSRÎ ...	Dr. A. Suphi FURAT
REGÂİB KANDİLİ (Şiir) ...	Lut KAN
İSLÂM MEMLEKETLERİN- DE EĞİTİM VE KÜLTÜR PROBLEMİ	Prof. M. Z. A. el-ANSARİ Terc.: İbrahim CANAN
İSLÂM'DA FERTLERİN HU- KUKU	Abdülkadir ÜDEH Terc.: Mahmud ÖZAKKAŞ
RUBÂİ	Dr. Cahid ÖNEY
ED-DEBÜSİ EBU ZEYD AB- DULLAH	Dr. Yusuf Ziya KAVAKÇI
GİZLİ ÂHENK (Şiir)	S. Arif EMRE
TÜRKLER NASIL MÜSLÜ- MAN OLDULAR?	Tahsin ÜNAL
OSMANLI MİMARLIĞI VE SANATLARIN BİRLEŞMESİ	Cevat ÜLGER
AYASOFYA'M (Şiir)	Nuri BAŞ
DİNSİZLİĞİN TAHRİBÂTI ...	Ali Rıza TEMEL
TANIŞALIM	M. Said ÇEKMEGİL
SUALLERE CEVAPLAR	Gazi MERT
ONLAR BÖYLEYDİ	Hilmi KURTULUŞ
RADYOLARIMIZ	Edip ÖZİŞİK
BÜYÜK BAYRAM	İsmail LÜTFİ
Prof. MUSTAFA EL-ZERKÂ İLE BİR MÜLÂKAT	Mustafa BİLGE Mahmud ÖZAKKAŞ

İDAREHANE

Türkiye İslâm Enstitüleri Talebe Federasyonu Genel Merkezi
Nuruosmaniye Caddesi No: 82/2
Tel. : 22 46 02

CAĞALOĞLU — İSTANBUL

Haberleşme ve Havale Adresi :
İSLÂM MEDENİYETİ, P.K. : 1315

SİRKECİ

TEMSİLCİLERİMİZ

Ankara: T.İ.H.O.M.C.F. Genel Başkanı: Mehmet KARAMAN
Kayseri: T.İ.E.T.F. İkinci Başkanı: İmdat N. NURSAÇAN
Konya : T.İ.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Ahmet FİDAN
İzmir : T.İ.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Orhan ÇETİN

TEKNİK KADRO

Dış Münasebetler : Mahmut ÖZTÜRK
Sekreter : Ressam :
Erdoğan ATAK Gürbüz AZAK
Dizgi ve Baskı : F A T İ H M A T B A A S I — İSTANBUL
Yıl : 2 — Sayı : 14
Basıldığı tarih : 15 Eylül 1968

ABONE

İLÂN TARİFESİ

Yıllık : 12 sayı, 30 TL. Dış Kap.: 2 renk 2.500 TL.
Tek renk: 2.000 TL.
Altı Aylık : 6 sayı, 15 TL. İç Kapak: 2 renk 1.500 TL.
Öğrencilere % 20 tenzilât yapılır. Tek renk: 1.000 TL.
Yabancı memleketlere iki katı. Renkli ilân sahifesi :
Tamamı : 1.200 TL.
1/2 : 750 TL.
1/4 : 400 TL.
1/8 : 250 TL.

Bir sayısı: 250 Kuruş.

Mecmuamızdaki yazılar me'haz gösterilmeden alınmaz.
Gönderilen yazılar basılsın basılmasın iade edilmez.

Düşünen Gençlik

Ali Rıza Temel
(İzmir Yük. İslâm Ens. Öğrencisi)

DİNSİZLİĞİN TAHRİBÂTI

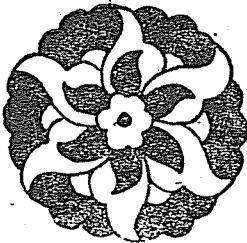

İrçokları tarafından çeşitli hâdiselerde en ufak bir tesir payının dahi bulunduğu kabul edilmeyen din mefhumu bugün hayatın tamamen dışına atılmış, varlığı; sadece insanlar üzerinde lüzumsuz bir baskı vasıtası olarak tanınmaya başlanmıştır.

İnsanlık var olalıdan beri fert ve cemiyet münasebetlerini en güzel şekilde tanzim eden, insanlığa iki cepheli olarak muvazeneli bir hayat tarzı çizen, hukuk, ahlâk, bilgi, örf ve âdetlerin kaynağı olan din, maddecilerin iddia ettikleri gibi bugün gerçekten hedefini tüketmiş ve müzeli bir eşya gibi tarihin vitrinlerinde teşhire terk edilecek duruma düşmüş müdür?

(August Comte)'un ileri sürdüğü gibi bugün insanlık teoloji, metafizik basamaklarını geride bırakıp pozitif sahaya adını mı atmış bulunmaktadır? Kötülüklerin izalesi için Allah korkusuna, ümitsizlikten kurtulmak için ölümsüzlük duygusuna, bunalan ruhu imanla yıkama lüzumuna artık ihtiyaç yok mudur? Tek kelimeyle bundan sonra beşeriyet dinsiz yaşayabilecek midir? Burnunun ucundan ötesini göremiyen Materyalistler bu sorulara «evet» demekten sonsuz bir küfür hazzı duyacaklardır ama bu düşünce ve inkârları hiçbir zaman basit kuruntulardan öteye geçemeyecektir. Onlar, üstad kabul ettikleri (Comte)'un hayatının sonlarına doğru dindar olma ihtiyacını duymuş olduğunu ve topyekûn insanlığın bu ihtiyaçtan uzak kalamayacağını, hatta kendilerinin bile bu ihtiyacın içinde çırpınıp da tapmak için kendileri kadar küçük (lider, kadın, para, makam) gibi tanrılar meydana çıkardıklarını unutmuyorlar galiba.

Bir şeyi inkâr etmek yahutta hakkını görmezlikten gelmek onu ortadan kaldırmak demek olmadığına göre; burunları halkalı, madde esirleri mânânın hakkını ketmede dursunlar ve Allah karşısında deve kuşu misâli başlarını küfürlerinin zift küpüne sokadursunlar. Perdeledikleri o aziz gerçek bir gün olanca dehşetiyle ortaya çıkacak ve ruhları karartmış oldukları cemiyet semasını aydınlatacak tek güneşin yine din olduğu hakikati kendisini bütün kafalara kabul ettirecektir.

Dini meydanlardan kovduklarından, hatta mâbetteki varlığına bile tahammül edemediklerinden bu yana onun boşalan yerine koymak istedikleri şeylerin birer birer iflâs ettiğini onlar da gördüler.

Ekonomik ihtiyaçların teminiyle her şeyin düzeleceğine, kötülüklerin izalesi için sadece dünyevi müeyyidelerin kâfi geleceğine inananlar bu düşüncelerini; herkesten daha fazla kazandıkları halde doymamak ve kendileri vaz' ettikleri halde uymamak suretiyle çürütüler ve kendilerini başkalarından önce yine kendileri yalnladılar.

Dini elini kolunu bağlayıp mâbetlere hapsedenlerin bize takdim ettikleri cemiyet nasıl bir cemiyettir? Şüphesiz ki bu, fertler arasından itimadın kalktığı, sevgi ve saygının menfaatte düğümlendiği, fuhşun çoğaldığı, sahtekârlığın yarış ettiği bir cemiyettir. Yine bu, basit bir kazanç için topyekûn fertlerin ölümünü göze alıp, sattığı yağın içine madeni yağ karıştırılanların, tuza meremer tozu, süte su katanların, akılları iyilikte çalışmayıp kötülükte dehâ kesilenlerin cemiyetidir. Sokaklarını fâhişe kılıklı kadınların doldurduğu, kafa ve gönüllerin felce uğrayıp hazım ve tenasül cihazlarının alabilirdiğine azgınlaştığı, merhameetin bulutlar ötesine çekildiği, yalancılığın, istismarın, soygunculuğun mubah görüldüğü, saf ve namuslu insanlara hayat hakkının tanınmadığı bir cemiyettir bu. Bugün en samimi insanlar cemiyet hayatından en çok şikâyetçi olanlardır.

Evet bütün bunlar neyin eseridir ve gittikçe neden artmaktadır.

Samimi bir dindarın «Bu gidişle başımıza taş yağacak.» sözünü alay mevzuu yapıp yılışık yılışık gülenler, pek azını zikrettiğimiz bu kötülüklerin cemiyetin bünyesini tahrip edici birer âfet taşı olduğunu ve bu gidişle cemiyetle bera-

ber bu taşlarla kendi beyinlerinin de parçalanacağını unutmazlar. İşte fazilet ve feragat duygularıyla yüklü olan İslâmiyete uymamanın cezası Her şeyi görme sevdasında olan bu zavallılar, cemiyetin başına her gün sağanak halinde boğanan kötülük taşlarını bir görebilseler o zaman her şey düzelmış olacaktır.

Gün olmuyor ki insan gazete sütunlarında yüz kızartıcı bir haberle karşı karşıya kalmasın. İntiharların, boğanmaların, cinayetlerin, ihtilâllerin, harplerin kapkara bulutlar gibi kapladığı dünyamız niçin bu hale düşmüştür? Bugünün insanı maddî imkân bakımından dünkünden daha mı mahrum? Teknik bakımdan dünkünden daha mı geridir? Dünün, giymek için ayağına çarık bulamıyan, bugün bir günde kat edilen yolu bir ayda tüketemiyen, ayrık kökü yemeye mâruz kalan, tam mânasiyle medeniyetin meyvelerinden mahrum bulunan insanı ve onun cemiyeti neden bugünkünden daha mesut ve sâkindi? O insanlar bugünkü gibi neden ruh ve ahlâk buhranı içinde çalkanmıyorlardı? Brayer'in ifade ettiği gibi uzun seneler zarfında İstanbul'da bir tek cinayete dahi neden rastlanmıyordu? Dünün belde-ler ötesi yakınlarını ziyaret için uzak mesafe ve her türlü tehlikeleri göze alabilen bir insan tipi... ve bugünün saatte binlerce kilometre katedebildiği halde alt kattaki komşusundan habersiz olan insan tipi... Evet bütün bunların sebebi nedir? Huzurun ve insanlar arasındaki yakınlığın tek sebebi iktisadî imkânlar ise bugün bunlara daha fazla sahip olduğumuz halde dünkü huzura neden muhtacız? Bu suallerin cevabı oldukça kısa ve basit. Çünkü dedelerimiz ruhun hakkını inkâr etmeyen ve onu iman gıdasıyla doyurup başkalarının hakkına tecavüz ettirmiyen insanlardı. Onların sahip olduğu huzur ve âhenk, ebediliğe inanmanın,

hesap vermenin, mes'uliyet duygusunun huzuruydu.

Zamanın değişmesi, insanların çoğalması ve tekniğin ilerlemesi beşeriyete huzur getireceği yerde felâket doğurması; istikametin yanlış tâyin edilmesinden ve her şeyden evvel insanın ruhi ve maddî bir varlık oluşunun unutulmasından ileri gelmektedir. Ruhu inkâr edip Allah'a ihtiyaç duymadan insanlığı yönetme iddiasına kalkışanların marifetlerini çok gördük. Onlardan bazılarının bütün hâdiseleri cinsiyete bağladığını (Fröyd), bazılarının sadece ekonomik ihtiyaçlara dayadığını (Karl Marx), bazılarının, her şeyin temelini cemiyetin kendisi olduğunu ve din de dahil bütün müesseselerin buradan doğduğunu öne sürdüğünü (E. Dürkaym), bazılarının da insanın hayvan olduğunu iddia ettiğini (Darwin) ve böylece daha temel meselede bile anlaşamadıklarını hepimiz biliyoruz. Bugünkü isyan ve talebe hareketlerinin asıl sebebi sağlam birer kulpmuş gibi takdim edilen nazariyelerin birer birer kopuşu ve gençliğin aslâ kopma ihtimali olmayan sağlam esaslara sahip olamayışıdır. Elllerinden dinleri, ruhlarından imanları söktülen bu gençlik, bugün dayanaksız olarak muallâkta bulunmakta ve her esen rüzgâra göre yön değiştirmektedir. İnsanı yamalı bohça haline sokan nazariyecilerden her biri müptelâsı oldukları bir hususu fikirleriyle bezeyerek cemiyet hayatının şaşmaz birer ölçüsü olarak takdim ettiler ve onların tatbikcisi olan siyasetçiler de hükmettikleri topluluklara ölümlerden ölüm beğendirmekten başka bir şey yapamadılar. Bütün bu sapıklıklar insana tek gözle yani maddî varlık gözüyle bakılmasının neticesidir.

Nakli, yani Allah'ın bildirdiklerini bir tarafa bırakıp akla tapanlar zâten bundan başkasını da yapamazlardı, nitekim yapamadılar da. Halbuki Allah, insanların ken-

dilerini bile tanımaktan âciz olduğunu bildiği için peygamberler vasıtasıyla onlara mühim hayat ölçüleri bildirmiş, dünya ve âhiret saadetinin kopmaz ölçülerini vaz'etmiştir. İşte insanlar, sınıksız yapıp selâmete ermek için kendilerine Allah tarafından sarıktılan Kur'an ipine sarılmadıkça tutundukları diğer bütün ipler birer birer kopacak, aslâ huzur ve sükûn yüzü göremeyeceklerdir.

Biz, Allah'ın bize bildirdiği sabit esaslara bağlanmakla fikri tekâmülün önüne set çekmiş ve hayatı dondurmuş olmuyoruz. Bilâkis döğüşmekle vakit geçirmek yerine esasta bir olan ana meselenin teferruatında ilerlemek ve hedefe, kavgadan uzak bir şekilde varmayı tercih etmekle kolay bir ilerleme yolunu ortaya çıkarmış, birbirini yıkmaktan başka hüneri olmayan fikir-kaosundan kurtulmuş oluyoruz. Harbin bitiminde kayıp edilmeyen bir zafer elde edilmek istenir, fakat sonundaki mağlûbiyet başından belli olan ve birbirlerini yıkıp hedefsiz ve karanlık bir istikamete doğru yol alan diyalektiğin kör yolculuğuna nasıl katılabiliriz? Biz gördük ki akıl nakille elele vermedikçe hiçbir temel mesele gözümlememmiştir. Demek ki hedefi din tâyin edecek, hedefe varmayı da akıl başaracaktır. Dinsiz akıl karanlıklarda bocalıyor, akılsız din ise hedefe ulaşamıyor. Akli din haline getirenler kendilerinden daha az akıllı olmayan Paskal'ın şu sözünü hatırlatırız: «Beşerin hakikati karartan iki mübalâğası vardır. Biri körü körüne akla bağlanmak, diğeri de tamamen ondan yüz çevirmek».

Artık insanlık, yerleşebilmesi milyonlarca insanın kanına bedel olan sapık nazariyelerden ve onların zalim tatbikçilerinden nefret etmeye başlamıştır. Yine beşeriyet, hayatın ve topluluğun içinden fıskırmayıp sadece bir kaç kişinin düşünce ve belli bir yöndeki zaafının âlem-şü-

mül bir kanun haline getirilip bunun dışındaki bütün düşünce ve kabiliyetlerin katledilmesine tahammül edemez hale gelmiş, kendi şahsiyet ve varlık unsurlarına zıt olan sistemlerin cenderesinden kurtulma seferberliğine girişmiştir. Bugün O, taptaze ve yepyeni, eski ve solmayan bir nizam beklemektedir. O nizam: Ruh ile maddenin, iç âlemle dış âlemin, akılcılarla ruhcuların omuz omuza verdiği bir

nizamdır. Yine bu, insanın terkindeki ana unsurları ortaya çıkarıp herbirinin ayrı ayrı hakkını verip diğerleri gibi insanın çeşitli cephelerini inkâr etmiyerek terakki ve huzurun temellerini gerçeğin üzerine oturtan nizamdır.

İnsanlığın bu nizama kavuşması demek, başta kendi öz varlığı olmak üzere bütün Kâinatla barışması demektir. Hiç şüphesiz ki bu nizam Allah'ın nizamıdır.

ÖZ DEYİŞ

TANIŞALIM

Bize bir takım iftiralara inanarak şucu, bucu diyenler, şu veya bu.. İzmin mensubu sananlar!

— Bizi iyi tanıyınız!. Biz, ne sömürücü kapitalist gibi kendimizi ilâhlaştırarak maddenin mülkiyetinde nefsimize hududsuz tasarruf hakkı tanırız, ne de sömürülen komünist gibi madde mülkiyetini putlaştırarak onu tek adamlara vermeyi kiskanırız... Ne maddeyi cemiyetle yoğurarak putlaştıran, ne insanı arzularında hududsuzlaştırarak ilâhlaştıran bizden olmaz!

Biz, maddeyi insan için; insanı da kendisini tanıması için yaratan Allah'a inanırız; biz, insanoğlunun maddedeki mülkiyet hakkına sınır çizme salâhiyetinin, yaratıcısının gayrısında olmadığını bildiren Allah resûllerini tasdik eden müslümanlarız. Ya sizler kimselersiniz?

M. SAİD ÇEKMEGİL